

The Mediating Role of Psychological Distress In The Relationship Between Childhood Maltreatment and Parent-Child Conflict with Suicide Attempts Among Women in Less Privileged Areas on Cultural Context

Mehdi Shomali Ahmadabadi^{1*}, Atefeh Barkhordari Ahmadabadi²,
Asyeh Shahnawaz Khaleqdadi³

1. PhD., Department of Psychology, Ardakan Administration of Education, Yazd, Iran.

2. M.A., Department of Clinical Psychology, Faculty of Islamic Education and Training, Isfahan Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

3. M. A., Department of Counseling and Rehabilitation, Sistan and Baluchestan Province, Khash, Iran.

Citation: Shomali Ahmadabadi, M., Barkhordari Ahmadabadi, A., & Shahnawaz Khaleqdadi, A. (2025). The mediating role of psychological distress in the relationship between childhood maltreatment and parent-child conflict with suicide attempts among women in less privileged areas on cultural context. *Journal of Woman Cultural Psychology*, 16(64), 15-28.

<http://dx.doi.org/10.61186/iau.1204382>

ARTICLE INFO

Received: 19.04.2025

Accepted: 01.06.2025

Corresponding Author:

Mehdi Shomali Ahmadabadi

Email:

Mahdi_shomali@yahoo.com

Keywords:

Psychological distress
Childhood maltreatment
Parent-child conflict
Suicide attempts

Abstract

This study aimed to investigate the mediating role of psychological distress in the relationship between childhood maltreatment and parent-child conflict with suicidal attempts among women in underprivileged areas on cultural context. The statistical population embraced all students' mothers in underprivileged areas in Khash city on 2024. The sample consisted of 220 women from the five schools in the underprivileged areas of Khash County, randomly selected through cluster sampling. The research method was correlational study via path analysis. The data were collected by implementing Osman et al. Suicide Behaviors Questionnaire-Revised-SBQ-R (2001), Childhood Trauma Questionnaire-CTQ of Hosseinkhani et al. (2014) and Kessler Psychological Distress Scale-K10 (2010). Data were analyzed using SPSS26 and AMOS24 software. Results indicated that all the direct paths of childhood maltreatment and parent-child conflict to psychological distress and suicide attempts were significant. The direct path of Psychological distress to suicide attempts was also significant ($p < 0.01$). All the indirect paths to suicide attempts were significant too. The model obtained an optimal goodness of fit indices. The findings revealed the necessity of identifying the effective factors and culturally sensitive interventions focused on reducing psychological distress and improving family relationships to take any measures for preventing suicide attempts.

Extended abstract

Introduction: Suicide attempts among women in less privileged areas constitute a pressing public health concern, shaped by a complex interplay of psychological, social, and cultural factors. Living in such areas often entails cultural challenges that amplify hopelessness, stress, and suicidal behavior (Shirkarami et al., 2024). Childhood maltreatment—encompassing emotional, physical, and sexual abuse, as well as neglect—stands out as a critical predictor of self-harming behaviors, including suicide attempts, particularly in culturally sensitive contexts (Nouraei et al., 2024; Babaei et al., 2023). Similarly, the parent-child relationship, when marked by conflict or dysfunction, exacerbates psychological distress and heightens suicide risk (Aneesh et al., 2024). Psychological distress, characterized by depression and anxiety, serves as a potent mediator, linking these adverse experiences to suicidal behavior (Kuzminskaite et al., 2022). In Iran, cultural, economic, and social pressures further intensify this issue, with rising suicide attempt rates underscoring the need for focused research (Cheng et al., 2025). This study examined the mediating role of psychological distress in the relationship between childhood maltreatment, parent-child conflict, and suicide attempts among women in less privileged areas within a cultural framework.

Method: The statistical population embraced all students' mothers in underprivileged areas in Khash city on 2024. The sample consisted of 220 women from the five schools in the underprivileged areas of Khash County, randomly selected through cluster sampling. The research method was correlational study via path analysis. The data were collected by implementing Osman et al. Suicide Behaviors Questionnaire-Revised-SBQ-R (2001), Childhood Trauma Questionnaire-CTQ of Hosseinkhani et al. (2014) and Kessler Psychological Distress Scale-K10 (2010). Data were analyzed using SPSS26 and AMOS24 software.

Results: Results indicated that all the direct paths of childhood maltreatment and parent-child conflict to psychological distress and suicide attempts were significant. The direct path of Psychological distress to suicide attempts was also significant ($p < 0.01$). All the indirect paths to suicide attempts were significant too. The model obtained an optimal goodness of fit indices. The findings revealed the necessity of identifying the effective factors and culturally sensitive interventions focused on reducing psychological distress and improving family relationships to take any measures for preventing suicide attempts.

Conclusions: The findings confirmed that psychological distress significantly mediates the pathways from childhood maltreatment and parent-child conflict to suicide attempts among women in less privileged areas. Childhood maltreatment intensifies psychological distress, fostering a cycle of emotional dysregulation that heightens suicide risk, consistent with prior studies (Nouraei et al., 2024; Ellis et al., 2024). Likewise, dysfunctional parent-child relationships amplify distress, undermining emotional security and increasing vulnerability to suicidal behavior (Aneesh et al., 2024). These results highlighted the necessity of culturally tailored interventions that mitigate psychological distress and enhance family dynamics to prevent suicide in such contexts. The study underscored the urgency of addressing structural and cultural barriers, such as limited mental health access and stigma, to reduce suicide rates among this population. The findings final revealed

the necessity of identifying the effective factors and culturally sensitive interventions focused on reducing psychological distress and improving family relationships to take any measures for preventing suicide attempts.

Author Contributions: Dr. Mehdi Shomali Ahmadabadi: Designing the overall framework of the study, composing and editing the article, statistical analysis of data and corresponding author, Atefeh Barkhordari Ahmadabadi and Asyeh Shahnawaz Khaleqdadi: Collecting research data, reviewing, and revising the contents. The authors reviewed and approved the final version of the article.

Acknowledgments: The authors express gratitude to all participants and the Khash County Education Administration for their support in facilitating this research.

Conflict of Interest: The authors declared there are no conflicts of interest in this article.

Funding: This article did not receive any financial support.

نقش میانجی پریشانی روانی در رابطه بین بدرفتاری دوران کودکی و تعارض در رابطه والد-فرزند با اقدام به خودکشی زنان مناطق کمتر برخوردار در بستر فرهنگی

مهدی شمالی احمدآبادی^۱، عاطفه برخوردار احمدآبادی^۲، آسیه شهناز خالقدادی^۳

۱. دکتری، گروه روان‌شناسی، آموزش و پرورش شهرستان اردکان، یزد، ایران.
۲. کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی بالینی، دانشکده تعلیم و تربیت اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.
۳. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مشاوره و توانبخشی، آموزش و پرورش سیستان و بلوچستان، خاش، ایران.

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش میانجی پریشانی روانی در رابطه بین بدرفتاری دوران کودکی و تعارض در رابطه والد-فرزند با اقدام به خودکشی در زنان مناطق کمتر برخوردار در بستر فرهنگی بود. جامعه آماری مادران دانش‌آموزان مناطق کمتر برخوردار شهرستان خاش در سال ۱۴۰۳ بود. نمونه پژوهش ۲۲۰ نفر بود که به صورت نمونه‌گیری خوشه‌ای تصادفی از پنج مدرسه در مناطق کم‌برخوردار انتخاب شدند. روش پژوهش همبستگی با استفاده از تحلیل مسیر بود. ابزارهای پژوهش شامل پرسش‌نامه‌های اقدام به خودکشی عثمان و همکاران (۲۰۰۱)، بدرفتاری دوران کودکی حسین‌خانی و همکاران (۱۳۹۲)، تعارض والد-فرزند پیانتا (۱۹۹۴) و پریشانی روانی کسلر و همکاران (۲۰۰۲) بود. داده‌ها با نرم‌افزارهای SPSS۲۶ و AMOS۲۴ تحلیل شدند. نتایج نشان داد که تمامی مسیرهای مستقیم متغیرهای بدرفتاری دوران کودکی و تعارض در رابطه والد-فرزند با اقدام به خودکشی و پریشانی روانی معنادار شد و مسیر پریشانی روانی به اقدام به خودکشی نیز معنادار شد ($P < 0/01$). هم‌چنین تمامی مسیرهای غیرمستقیم از طریق میانجی پریشانی روانی معنادار شد. علاوه بر این مدل از نیکویی برازش مطلوبی برخوردار بود. طبق نتایج، شناخت عوامل مؤثر در اقدام به خودکشی زنان و اهمیت مداخلات فرهنگی برای کاهش پریشانی روانی و بهبود روابط خانوادگی در پیشگیری از خودکشی گام مهم و مفیدی محسوب می‌شود.

کلیدواژگان: پریشانی روانی، بدرفتاری دوران کودکی، تعارض والد-فرزند، اقدام به خودکشی.

مقدمه

زندگی در مناطق کمتر برخوردار (less privileged areas) با چالش‌های فرهنگی متعددی همراه است که اثرات منفی عمیقی بر سلامت روان ساکنان داشته و منجر به افزایش ناامیدی، استرس و خودکشی می‌شود (Shirkarami et al., 2024). خودکشی (Suicide)، به‌عنوان نشانه‌ای از مشکلات روانی مانند افسردگی و اضطراب، در این مناطق به‌دلیل کمبود حمایت اجتماعی و منابع درمانی شیوع بیشتری دارد (Lu et al., 2025). عوامل فرهنگی، فشارهای اجتماعی-اقتصادی، ضعف‌های آموزشی، و روابط بین‌فردی ناکارآمد، به‌ویژه در زنان، نقش کلیدی در افزایش اقدام به خودکشی دارند که اغلب به‌دلیل تعصبات فرهنگی گزارش نمی‌شود (Shirkarami et al., 2024). اقدام به خودکشی (Suicide Attempts)، نتیجه تعامل پیچیده عوامل فردی، اجتماعی، فرهنگی، و مذهبی، یکی از علل اصلی مرگ‌ومیر است و نرخ آن، به‌ویژه در ایران، رو به افزایش است (Cheng et al., 2025). بررسی‌ها نشان می‌دهد زنان بیشتر اقدام به خودکشی می‌کنند، اما خودکشی کامل در مردان شایع‌تر است (Saliba, 2025).

در مناطق کمتر برخوردار، بدرفتاری دوران کودکی، شامل سوءرفتارهای عاطفی، جسمی، جنسی، و غفلت‌های عاطفی و جسمی، به‌عنوان عاملی کلیدی در رفتارهای خودآسیب‌رسان و اقدام به خودکشی برجسته است (Nouraei et al., 2003; Babaei et al., 2023; Bernstein et al., 2003). این تجارب، با تأثیرات عمیق بر سلامت روان، در بستر مشکلات فرهنگی تشدید شده و نیازمند توجه ویژه است (Shomali Ahmadabadi et al., 2021). بدرفتاری دوران کودکی، به‌ویژه در مناطق کم‌برخوردار، به‌عنوان یک بحران فرهنگی و بهداشت عمومی، تأثیرات عمیقی بر سلامت روان و جسم دارد (Hillis et al., 2016). به‌ویژه در مناطق کمتر برخوردار از هر شش کودک، یک نفر پیش از 18 سالگی نوعی از بدرفتاری را تجربه می‌کند (Kolaitis, 2017). این تجارب خطر مشکلات روانی و رفتاری را افزایش می‌دهد (Nouraei et al., 2024). مطالعات ارتباط بدرفتاری با رفتارهای خودآسیب‌رسان، از جمله خودکشی، را تأیید می‌کنند (Zheng et al., 2025; Nouraei et al., 2024; Babaei et al., 2023; Ellis et al., 2024).

هم‌چنین رابطه والد-فرزند (Parent-Child Relationship)، به‌عنوان یک پیوند عاطفی-رفتاری دوسویه، تحت تأثیر بدرفتاری دوران کودکی قرار گرفته و در مشکلات روان‌شناختی، از جمله اقدام به خودکشی، نقش مهمی ایفا می‌کند (Aneesh et al., 2024). این رابطه، که از بدو تولد شکل گرفته و در بستر فرهنگی و خانوادگی تحول می‌یابد، می‌تواند گرم و سازنده یا منفی و مخرب باشد (Sadeghzadeh et al., 2023; Cox & Paley., 2003). نظریه دلبستگی بالبی تأکید دارد که کیفیت این رابطه در سال‌های ابتدایی، پایه سلامت روانی آینده را تشکیل می‌دهد (Bowlby, 1979). بدرفتاری دوران کودکی و رابطه ضعیف والد-فرزند، با تشدید پریشانی روانی (Psychological Distress)، به رفتارهای خودآسیب‌رسان و اقدام به خودکشی در زنان مناطق کم‌برخوردار دامن می‌زنند (Nouraei et al., 2024). پریشانی روانی، به‌عنوان رنج عاطفی با علائم افسردگی (ناامیدی، ناراحتی) و اضطراب (تنش، بی‌قراری)، پیش‌بینی‌کننده قوی خودکشی است (Babaei et al., 2023). تجارب آسیب‌زای کودکی به‌طور مثبت پریشانی روانی را در نوجوانان پیش‌بینی کرده و اثرات ماندگاری دارند (Kuzminskaite et al., 2022; Arslan et al., 2024).

مسئله رفتارهای اقدام به خودکشی در زنان مناطق کمتر برخوردار اهمیت زیادی دارد چراکه مشکلات متعدد این زنان می‌تواند پریشانی روانی را در آن‌ها افزایش دهد. تلاش برای رفتارهای خودکشی عواقب جدی برای فرد و خانواده دارد و شناسایی عوامل خطر و محافظتی کمک شایانی به طراحی راهبردهای پیشگیرانه مؤثر خواهد کرد. در ایران، این موضوع به دلیل فشارهای فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی اهمیت دوچندان پیدا کرده است به طوری که آمارهای ارائه شده از سوی مراکز درمانی در برخی از مناطق نگران‌کننده است. با این وجود، مطالعات گذشته نشان می‌دهد ابعاد ناشناخته‌ای هنوز باقی مانده و ضروری است تا مطالعات بیشتری در شناسایی عوامل مرتبط با اقدام به خودکشی در زنان مناطق کمتر برخوردار انجام شود. بنابراین این پژوهش با هدف بررسی نقش میانجی پریشانی روانی در رابطه بین بدرفتاری دوران کودکی و تعارض در رابطه والد-فرزند با اقدام به خودکشی زنان مناطق کمتر برخوردار در بستر فرهنگی انجام شد. مدل مفهومی پژوهش در شکل ۱ ارائه شده است:

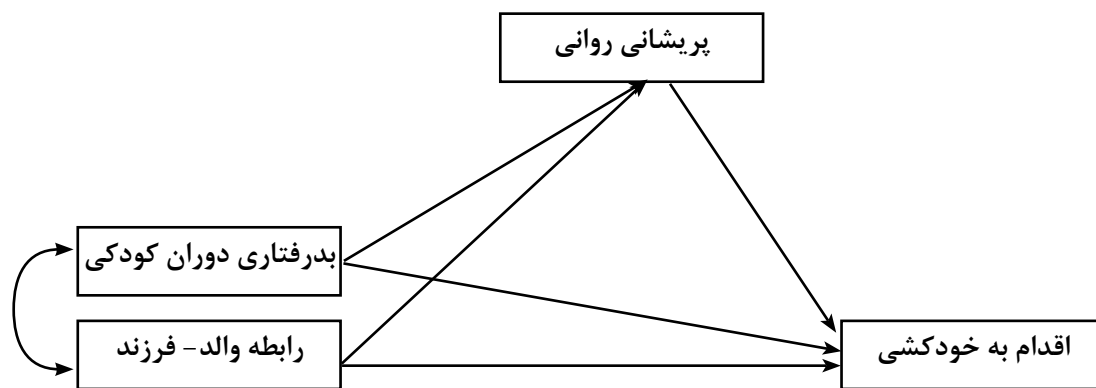

Figure 1. Conceptual model of the mediating role of psychological distress in the relationship between childhood maltreatment and parent-child conflict with suicide attempts

روش

روش پژوهش همبستگی با استفاده از تحلیل مسیر بود. جامعه آماری تمامی مادران دانش‌آموزان مناطق کمتر برخوردار شهرستان خاش در سال ۱۴۰۳ بود. نمونه پژوهش ۲۵۰ نفر بود که به صورت نمونه‌گیری خوشه‌ای تصادفی از پنج مدرسه در مناطق کم‌برخوردار انتخاب شدند.

روش اجرا

پس از اخذ مجوزهای لازم از اداره آموزش و پرورش خاش، پرسش‌نامه‌ها برای آزمودنی‌ها توزیع شد و از آنان خواسته شد که با دقت به سوالات پاسخ دهند. همچنین اصول اخلاقی پژوهش، از جمله رضایت آگاهانه از آزمودنی‌ها به دقت رعایت شد. این فرآیند با تأکید بر رعایت اصول علمی و فرهنگی، اطمینان از کفایت نمونه و پایبندی به استانداردهای اخلاقی انجام شد. در نهایت پس از حذف داده‌های پرت، نمونه نهایی شامل ۲۲۰ نفر بود که نمرات آن‌ها با استفاده از روش همبستگی پیرسون و تحلیل مسیر و با بهره‌گیری از نرم‌افزارهای SPSSV26 و AmosV24 انجام شد.

ابزار سنجش

پرسش‌نامه تجدیدنظرشده خودکشی (SBQ-R-Suicide Behaviors Questionnaire-Revised): این پرسشنامه توسط Osman et al. (2001) ساخته و از ۴ گویه تشکیل شده است. نمره کل بیشتر نشان‌دهنده سطح بیشتری از تمایل فرد به خودکشی است. نمره برش این پرسشنامه ۷ است. افرادی که نمره ۷ یا بالاتر کسب کنند در معرض خطر خودکشی قرار دارند. در پژوهش Osman et al. (2001) ضریب آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه در نوجوانان دارای مشکل روانپزشکی ۰/۸۸ و در نوجوانان عادی ۰/۸۷ به دست آمد. همچنین ضریب آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه در بزرگسالان دارای مشکل روانپزشکی ۰/۷۶ و در بزرگسالان عادی ۰/۷۶ به دست آمد و روایی همزمان پرسشنامه با استفاده از پرسشنامه ناامیدی Beck (1967) مورد ارزیابی قرار گرفته و تایید شد. همچنین در مطالعه Rashid et al. (2016) همسانی درونی پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ محاسبه و ۰/۸۰ به دست آمد. در مطالعه حاضر مقدار آلفای کرونباخ نیز ۰/۸۷۸ به دست آمد.

پرسشنامه تجارب آسیب‌زای کودکی (Childhood Trauma Questionnaire-CTQ): این پرسشنامه توسط Hosseinkhani et al. (2014) معرفی شد. پرسش‌نامه کودک‌آزاری ۲۶ سؤال دارد و در طیف لیکرت ۴ گزینه‌ای از هرگز (۱) تا همیشه (۴) تنظیم شده است. نمرات بالاتر نشان‌دهنده کودک‌آزاری خواهد بود. در پژوهشی جهت

بررسی ابزار (Hosseinkhani et al., 2014)، شاخص‌های روان‌سنجی مورد تحلیل قرار گرفت. پایایی نیز با آلفای کرونباخ و تکرارپذیری با ضریب همبستگی درون خوشه‌ای بازآزمایی به فاصله دو هفته اندازه‌گیری شد. میانگین شفافیت و مناسبت پرسش‌نامه به ترتیب ۸۰/۳۶ و ۹۲/۵ و دامنه مناسبت سوال‌ها بین ۹۰/۱۴ - ۹۷/۲ بود. میانگین درون خوشه‌ای و آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۹۵ و ۰/۹۲ به دست آمد. پایایی پرسش‌نامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ سنجیده شده و برای حیطه جسمی ۰/۹۶، حیطه جسمانی ۰/۹۸، حیطه غفلت ۰/۸۳ برای کل ابزار ۰/۹۷ به دست آمد که نشان‌دهنده پایایی خوب، ثبات درونی بالای سؤالات است. در مطالعه حاضر نیز مقدار آلفای کرونباخ برای حیطه جسمی ۰/۸۷، حیطه جسمانی ۰/۸۶، حیطه غفلت ۰/۸۸ و برای کل پرسش‌نامه نیز ۰/۹۳ به دست آمد.

پریشانی روانی (Kessler Psychological Distress Scale-K10): مقیاس پریشانی روانی توسط Kessler (2010) و به منظور سنجش اختلالات روانی با ۱۰ سوال طراحی و تدوین شده است. مقیاس نشانه‌های روان‌شناختی که وضعیت روانی بیمار را طی یک ماه اخیر بررسی می‌کند، این پرسش‌نامه به صورت ۱۰ سؤالی تنظیم شد. پاسخ سؤالات، به صورت ۵ گزینه‌ای تمام اوقات=۴، بیشتر اوقات=۳، بعضی اوقات=۲، به ندرت=۱ و هیچ‌وقت=۰ است که بین ۰-۴ نمره‌گذاری می‌شود و حداکثر نمره در آن برابر ۴۰ است. پایایی این ابزار به وسیله آلفای کرونباخ برابر با ۰/۹۶ گزارش شده است (Choi et al., 2020). در ایران Yaghubi (2016) نیز در پژوهشی روایی مقیاس را با روش آلفای کرونباخ ۰/۸۳ گزارش کردند. همچنین پایایی این پرسش‌نامه را مطلوب گزارش کرده‌اند. پایایی مقیاس را Farazmand & Ebrahimi (2019) با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۶ گزارش کرده‌اند. در پژوهش حاضر نیز پایایی مقیاس با استفاده از آلفای کرونباخ محاسبه و ۰/۸۹۱ به دست آمد.

تعارض در رابطه والد-فرزند (Parent-Child Conflict Scale-PCCS): این مقیاس توسط Pianta (1994) ساخته شد که شامل ۳۳ ماده است و ادراک والدین را در مورد رابطه آن‌ها با کودک خود می‌سنجد. مقیاس مذکور شامل حوزه‌های تعارض (Conflict) (۱۷ ماده)، نزدیکی (Proximity) (۱۰ ماده)، وابستگی (Dependence) (۶ ماده) و رابطه مثبت کلی (مجموع تمام حوزه‌ها) است. شیوه نمره‌گذاری این مقیاس که یک ابزار خود گزارش‌دهی است، به روش لیکرت برحسب پاسخ‌های ۱ تا ۵ از قطعاً صدق می‌کند (۱) تا قطعاً صدق نمی‌کند (۵) انجام می‌شود. Pianta (1994) در پژوهشی آلفای کرونباخ این مقیاس را در هر یک از مولفه‌های تعارض، نزدیکی، وابستگی و رابطه مثبت کلی به ترتیب ۰/۷۵، ۰/۷۴، ۰/۶۹ و ۰/۸۰ گزارش کرده است. در ایران هم روایی محتوایی مؤلفه‌ها بین ۰/۴۶ تا ۰/۸۴ و پایایی مؤلفه‌ها بین ۰/۶۰ تا ۰/۸۶ گزارش شد (Abareshi et al., 2009). همچنین در پژوهش Bitarafan et al. (2024) پایایی این مقیاس با روش آلفای کرونباخ ۰/۸۶۲ به دست آمد. در پژوهش حاضر نیز پایایی پرسش‌نامه با استفاده از آلفای کرونباخ محاسبه و ۰/۸۹۱ به دست آمد.

یافته‌ها

بر اساس داده‌های به دست آمده و با استفاده از یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش در جدول ۱ ارائه شده است.

Table 1.
Descriptive statistics of study variables

Variable	Mean	Standard Deviation	Skewness	Kurtosis
Suicide Attempts	6/08	3/639	0/178	-0/259
Childhood Maltreatment	32.89	11.413	1/309	0/713
Parent-Child Relationship	110.75	14.323	1/541	-0/814

Psychological Distress

22/12

10/656

0/757

-0/346

نتایج جدول ۱ نتایج نشان می‌دهد آماره‌های کجی و کشیدگی همه متغیرها بین ۲ و ۲- قرار دارد که بیانگر عدم انحراف بیش از حد توزیع نمرات متغیرها از توزیع نرمال است. ماتریس همبستگی بین متغیرها در جدول ۲ ارائه شده است.

Table 2.
Correlation matrix of study variables

Variable	Suicide Attempts	Physical Maltreatment	Parent-Child Relationship	Psychological Distress
Suicide Attempts	-			
Childhood Maltreatment	0.480**	-		
Parent-Child Relationship	-0.376**	-0.277**	-	
Psychological Distress	0.414**	0.440**	-0.425**	-

$p < 0.01$ * $p < 0.05$ **

بر اساس یافته‌های ارائه شده در جدول ۲، بین بدرفتاری دوران کودکی و اقدام به خودکشی رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.01$)؛ بین رابطه والد-فرزند و اقدام به خودکشی رابطه منفی معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.01$)؛ بین پریشانی روانی و اقدام به خودکشی رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.01$)؛ بین بدرفتاری دوران کودکی و پریشانی روانی رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.01$)؛ بین رابطه والد-فرزند و پریشانی روانی رابطه منفی معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.01$)؛ پس از بررسی همبستگی متغیرهای پژوهش نتایج مربوط به مدل‌های اندازه‌گیری و تحلیل عاملی برای هر چهار متغیر مطلوب بود. در ادامه شکل مدل اصلاح شده پژوهش ارائه شده است.

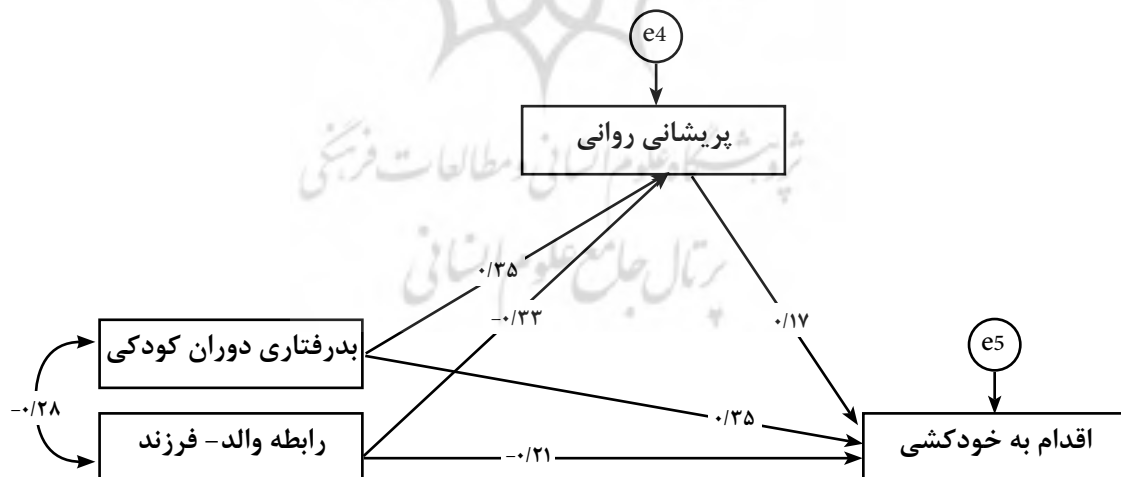

Figure 2. Standardized coefficients of the mediating role of psychological distress in the relationship between childhood maltreatment and parent-child conflict with suicide attempts

شکل ۲ مدل بررسی روابط بین متغیرها را نشان می‌دهد. در این مدل متغیر اقدام به خودکشی درون‌زا و متغیر بدرفتاری دوران کودکی و تعارض در رابطه والد-فرزند برون‌زا بوده و نقش مستقیم آن بر اقدام به خودکشی و

نقش غیرمستقیم آن بر اقدام به خودکشی از طریق متغیر میانجی پریشانی روانی مورد بررسی قرار گرفت. ضرایب مستقیم و غیرمستقیم روابط بین متغیرها در جدول ۲ ارائه شده است.

Table 3.

Direct and indirect coefficients of study variables

Path	Standardized Coefficient	Standard Error	Significance Level	Total Coefficient	Result
Childhood Maltreatment to Suicide Attempts	0.351	0.043	0.001	0.351	Supported
Parent-Child Relationship to Suicide Attempts	-0.214	0.057	0.003	-0.214	Supported
Psychological Distress to Suicide Attempts	0.173	0.053	0.008	0.173	Supported
Childhood Maltreatment to Psychological Distress	0.349	0.061	0.001	0.349	Supported
Parent-Child Relationship to Psychological Distress	-0.331	0.065	0.001	-0.331	Supported
Childhood Maltreatment to Suicide Attempts via Mediating Role of Psychological Distress	0.061	0.052	0.011	0.412	Supported
Parent-Child Relationship to Suicide Attempts via Mediating Role of Psychological Distress	-0.057	0.048	0.012	-0.261	Supported

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد اثر مستقیم بدرفتاری دوران کودکی به اقدام به خودکشی معنی‌دار ($\beta=0.351$)؛ اثر مستقیم رابطه والد-فرزند به اقدام به خودکشی معنی‌دار ($P<0.01$ ؛ $\beta=-0.214$)؛ اثر مستقیم پریشانی روانی به اقدام به خودکشی معنی‌دار ($P<0.01$ ؛ $\beta=0.173$)؛ اثر مستقیم بدرفتاری دوران کودکی به پریشانی روانی معنی‌دار ($P<0.01$ ؛ $\beta=0.349$)؛ اثر مستقیم رابطه والد-فرزند به پریشانی روانی معنی‌دار ($P<0.01$ ؛ $\beta=-0.331$)؛ اثر غیرمستقیم بدرفتاری دوران کودکی به اقدام به خودکشی از طریق نقش میانجی پریشانی روانی معنی‌دار ($P<0.01$ ؛ $\beta=0.061$)؛ اثر غیرمستقیم روابط والد-فرزند به اقدام به خودکشی از طریق نقش میانجی پریشانی روانی معنی‌دار ($P<0.01$ ؛ $\beta=-0.057$)؛ است. شاخص‌های برازش مدل در جدول ۴ ارائه شد.

Table 4.

Results of goodness of fit indices of the proposed model

Goodness of Fit Indices	(χ^2)	df	χ^2/df	p	RMSEA	TLI	CFI	GFI
Acceptable Range	-	-	< 3	< 0.05	< 0.08	> 0.9	> 0.9	> 0.9
Obtained Values	11.517	6	1.919	0.093	0.065	0.995	0.990	0.965

برای برآورد تحلیل مسیر از روش بیشینه درست‌نمایی استفاده شد. در این مدل شاخص‌های برازندگی ریشه واریانس خطای تقریب (RMSEA) ۰/۰۶۵، شاخص نیکویی برازش (GFI) برابر با ۰/۹۶۵، شاخص برازندگی تطبیقی (CFI) برابر با ۰/۹۹۰ و شاخص توکر-لویس (TLI) برابر با ۰/۹۹۵ به دست آمده که همگی بالای ۰/۹۰ بوده و برای برازش مدل مطلوب تلقی می‌شوند. همچنین مقداری $\chi^2/df = ۱/۹۱۹$ بدست آمد که نشان دهند برازش مطلوب مدل است. آزادی آن ۶ بوده که در نتیجه میزان $df/\chi^2 = ۱/۹۱۹$ بدست آمد که نشان دهند برازش مطلوب مدل است.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش میانجی پریشانی روانی در رابطه بین بدرفتاری دوران کودکی و رابطه والد-فرزند با اقدام به خودکشی در زنان مناطق کمتر برخوردار در بستر فرهنگی انجام شد. نتایج نشان داد اثر مستقیم بدرفتاری دوران کودکی بر اقدام به خودکشی معنی‌دار بود که این نتایج با یافته‌های Nouraei et al. (2024) و Babaei et al. (2023) همسو است. این نتیجه نشان می‌دهد که تجارب آسیب‌زای کودکی با مختل کردن تنظیم هیجانی و افزایش آسیب‌پذیری روانی، خطر خودکشی را تشدید می‌کنند. همچنین، نتایج حاکی از اثر مستقیم و معنی‌دار تعارض در رابطه والد-فرزند بر اقدام به خودکشی بود که این یافته‌ها با نتایج Aneesh et al. (2024) و Zhong et al. (2019)، همخوانی دارد، این نتیجه بیانگر آن است که روابط ناسالم خانوادگی با کاهش حمایت عاطفی، ریسک خودکشی را افزایش می‌دهند. علاوه بر این اثر مستقیم پریشانی روانی بر اقدام به خودکشی نیز معنی‌دار بود که با مطالعات Kuzminskaite et al. (2022) و Arslan et al. (2024) هم‌راستا است، که نشان می‌دهد پریشانی روانی با تشدید افسردگی و اضطراب، محرکی قوی برای رفتارهای خودکشی است. علاوه بر این، اثر مستقیم و معنی‌دار بدرفتاری دوران کودکی بر پریشانی روانی با یافته‌های پژوهش‌های انجام شده توسط Sharma et al. (2024) و Kolaitis (2017) همسو است، که حاکی از آن است که استرس مزمن ناشی از بدرفتاری، پریشانی روانی را تقویت کرده و زمینه‌ساز مشکلات روانی در بزرگسالی می‌شود. در نهایت، اثر مستقیم و معنی‌دار تعارض در رابطه والد-فرزند بر پریشانی روانی با نتایج پژوهش‌های انجام شده توسط Liu et al. (2024) و همچنین Shomali Ahmadabadi & Barkhordari Ahmadabadi (2024) همخوانی دارد، که نشان‌دهنده تأثیر روابط ناکارآمد خانوادگی در افزایش تنش‌های عاطفی و کاهش تاب‌آوری روانی است.

همچنین بررسی مسیرهای غیرمستقیم نیز نشان داد که بدرفتاری دوران کودکی از طریق پریشانی روانی بر اقدام به خودکشی اثر غیرمستقیم معنی‌داری دارد. نتایج این بخش با نتایج مطالعات پیشین از جمله Shomali Ah- (2024) و madabadi & Barkhordari Ahmadabadi (2024)، همچنین Ellis et al. (2024) و Zheng et al. (2025) همسو است. در تبیین نتایج این بخش می‌توان گفت بر اساس نظریه دلبستگی بدرفتاری دوران کودکی به‌عنوان عاملی استرس‌زا، دلبستگی ناایمن را تقویت کرده و احساس امنیت عاطفی را تضعیف می‌کند (Bowlby, 1979). این دلبستگی ناایمن، توانایی مقابله با استرس را کاهش داده و احساس تنهایی، افسردگی و اضطراب را تشدید می‌کند، که می‌تواند به رفتارهای خودآسیب‌رسان و اقدام به خودکشی منجر شود (Sharma et al., 2024). بدرفتاری دوران کودکی، با افزایش بار هیجانی و کاهش توانایی پردازش عواطف، چرخه‌ای معیوب ایجاد می‌کنند که اختلالات روانی را تشدید کرده و مکانیسم‌های ناسازگار مانند اقدام به خودکشی را تقویت می‌کند (Nouraei et al., 2024). از سوی دیگر بدرفتاری دوران کودکی، به‌عنوان یک محرک تنش‌های مداوم و پریشانی روانی را در زنان مناطق کمتر برخوردار تشدید می‌کند. بر اساس نظریه سیستمی خانواده (Cox & Paley, 2003)، پریشانی روانی تاب‌آوری مادر را کاهش داده و با ایجاد افسردگی و اضطراب، امنیت روانی و احساس ارزشمندی را تضعیف می‌کنند، که به افکار خودکشی منجر می‌شود. همچنین، بدرفتاری دوران کودکی، افکار منفی درباره خود و آینده را تقویت کرده و از طریق پریشانی روانی، تمایل به خودکشی را افزایش می‌دهند (Ellis et al., 2024).

دیگر نتیجه پژوهش نشان داد رابطه والد-فرزند از طریق پریشانی روانی اثر غیرمستقیم معنی‌داری بر اقدام به خودکشی دارد. این یافته با نتایج پژوهش‌های انجام شده (Zhong et al. (2019)، Aneesh et al. (2024) و

Shomali Ahmadabadi et al. (2021) همسو است. در تبیین نتایج این بخش می‌توان گفت رابطه کارآمد والد-فرزند با ویژگی‌هایی نظیر فقدان تعارض، استقلال عاطفی و نزدیکی عاطفی، به‌عنوان یک عامل محافظتی در برابر رفتارهای خودآسیب‌رسان چون خودکشی عمل می‌کند (Sadeghzadeh et al., 2023). نبود تعارض در روابط خانوادگی، استرس‌های بین‌فردی را کاهش داده و حس امنیت روانی را تقویت می‌کند. همچنین، عدم وابستگی بیش‌ازحد به والدین به زنان اجازه می‌دهد تا هویت فردی قوی‌تری توسعه دهند، که این امر می‌تواند از احساس ناامیدی و درماندگی جلوگیری کند. نزدیکی عاطفی نیز با ایجاد حمایت اجتماعی و عاطفی، تاب‌آوری روانی را افزایش می‌دهد و خطر اقدام به خودکشی را کاهش می‌دهد. این ویژگی‌ها در مناطق کمتر برخوردار، که زنان با محدودیت‌های اقتصادی و اجتماعی مواجه‌اند، از اهمیت بیشتری برخوردار است، زیرا حمایت خانوادگی می‌تواند به‌عنوان یک عامل محافظتی در برابر فشارهای محیطی عمل کند (Zheng et al., 2025). این درحالی است که تعارض در روابط والد-فرزند (مانند وجود تعارضات مکرر یا وابستگی بیش‌ازحد) می‌تواند منجر به افزایش پریشانی روانی، از جمله اضطراب، افسردگی و احساس انزوای عاطفی در زنان شود (Zhong et al., 2019) که خود عاملی موثر در افزایش اقدام به خودکشی است (Nouraei et al., 2024). با توجه به اینکه در مناطق کمتر برخوردار، زنان اغلب با فشارهای اجتماعی و خانوادگی مواجه‌اند که می‌توانند پریشانی روانی را تشدید کنند بنابراین این مساله احتمال اقدام به خودکشی را در زنان این مناطق افزایش می‌دهد. از سوی دیگر این مکانیسم در بستر فرهنگی زنان مناطق کمتر برخوردار به دلیل محدودیت‌های ساختاری و اجتماعی، از جمله دسترسی محدود به خدمات سلامت روان و هنجارهای فرهنگی که بیان مشکلات روانی را تابو می‌دانند، تقویت می‌شود.

در مجموع نتایج این پژوهش نشان داد که پریشانی روانی در رابطه بین بدرفتاری دوران کودکی و تعارض در رابطه والد-فرزند با اقدام به خودکشی زنان مناطق کمتر برخوردار در بستر فرهنگی نقش میانجی دارد. یافته‌ها بر اهمیت مداخلات فرهنگی-محور برای کاهش پریشانی روانی و بهبود روابط خانوادگی در پیشگیری از خودکشی تأکید دارند.

مشارکت نویسندگان: دکتر مهدی شمالی احمدآبادی: طراحی چارچوب کلی مقاله، تالیف و تدوین مقاله، تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها و نویسنده مسئول، عاطفه برخوردار احمدآبادی و آسیه شهناز خالقدادی: جمع‌آوری داده‌ها، بررسی و اصلاحات مقاله. نویسندگان نسخه نهایی مقاله را بررسی و تأیید نمودند.

سپاسگزاری: بدین وسیله از کلیه افرادی که در انجام این پژوهش ما را یاری کردند، تقدیر و تشکر می‌شود.

تعارض منافع: در این پژوهش هیچ‌گونه تعارض منافع توسط نویسندگان گزارش نشده است.

منابع مالی: این مقاله از حمایت مالی برخوردار نبوده است.

References

- Abareshi, Z., Tahmasian, K., Mazaheri, M. A., & Panaghi, L. (2009). The impact of psychosocial Child Development training program, done through improvement of mother-child interaction, on parental self-efficacy and relationship between mother and child under three. *Research in Psychological Health*, 3(3), 49-58. [Persian] URL: <https://rph.khu.ac.ir/article-1-115-en.html>
- Aneesh, A., Sia, S. K., & Kumar, P. (2024). parent-child relationship and psychological well-being of adolescents: role of emotion regulation and social competence. *Journal of Human Behavior in the Social Environment*, 34(2), 153-171. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/>

[abs/10.1080/10911359.2023.2221321](https://doi.org/10.1080/10911359.2023.2221321)

- Arslan, İ. B., Boele, S., Dietvorst, E., Lucassen, N., & Keijsers, L. (2024). Within-family associations of parent-adolescent relationship quality and adolescent affective well-being. *Journal of Adolescence*, 96(4), 803-819. [Persian] URL: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1002/jad.12299>
- Babaei, S., Manesh, M. N., Abouzari, F., & Karami, S. (2023). The role of traumatic childhood experiences, mentalization and Alexithymia in predicting depression and suicidal thoughts in women suffering from the trauma of marital betrayal. *Iranian Journal of Psychiatric Nursing (Ijpn) Original Article*, 10(6), 110-122. [Persian] URL: <https://ijpn.ir/article-1-2117-en.pdf>
- Bernstein, D. P., Stein, J. A., Newcomb, M. D., Walker, E., Pogge, D., Ahluvalia, T.,... & Zule, W. (2003). Development and validation of a brief screening version of the childhood trauma questionnaire. *Child Abuse & Neglect*, 27(2), 169-190. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0145213402005410>
- Beck, J. (1967). Perceptual grouping produced by line figures. *Perception & Psychophysics*, 2(11), 491-495. URL: <https://link.springer.com/article/10.3758/BF03210252>
- Bitarafan, L., Shakerinia, I., Naseh, A., & Rezaee, S. (2024). The effectiveness of mindful parenting intervention on the parent-child relationship and caregiver burden in mothers with children with autism spectrum disorder according to the moderating role of perceived social support. *Early Childhood Health and Education*, 2(16), 121-137. [Persian] URL: https://jeche.ir/browse.php?a_id=206&sid=1&slc_lang=fa&ftxt=0
- Bowlby, J. (1979). The bowlby-ainsworth attachment theory. *Behavioral and Brain Sciences*, 2(4), 637-638. URL: <https://www.cambridge.org/core/journals/behavioral-and-brain-sciences/article/abs/bowlbyainsworth-attachment-theory/>
- Cheng, L., Song, W., Zhao, Y., Zhang, H., Wang, J., Lin, J., & Chen, J. (2025). Relevant factors contributing to risk of suicide among adolescents. *BMC Psychiatry*, 25(1), 1-9. URL: <https://link.springer.com/article/10.1186/s12888-024-06421-8>
- Choi, S., Hong, J. Y., Kim, Y. J., & Park, H. (2020). Predicting psychological distress amid the covid-19 pandemic by machine learning: discrimination and coping mechanisms of korean immigrants in the U.S. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(17), 6057. URL: <https://www.mdpi.com/1660-4601/17/17/6057>
- Cox, M. J., & Paley, B. (2003). Understanding families as systems. *Current Directions in Psychological Science*, 12(5), 193-196. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1111/1467-8721.01259>
- Ellis, É., Wieling, E., & Tate, A. (2024). Complex posttraumatic stress disorder links trauma exposure and suicidal behaviors among sexual minority populations: a new target in suicide prevention?. *Journal of Homosexuality*, 71(10), 2300-2318. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00918369.2023.2233654>
- Farazmand, M., & Ebrahimi, S. (2019). Effectiveness of quality of life therapy on marital burnout and psychological distress in the infertile women. *Medical Journal of Mashhad University of Medical Sciences*, 61(1), 320-329. [Persian] URL: https://mjms.mums.ac.ir/m/article_15078_

e333ba6f89d4e46ab2e01ae2c1d82bdc.pdf

- Hillis, S., Mercy, J., Amobi, A., & Kress, H. (2016). Global prevalence of past-year violence against children: a systematic review and minimum estimates. *Pediatrics*, 137(3), e20154079. URL: <https://publications.aap.org/pediatrics/article-abstract/137/3/e20154079/81439/Global-Prevalence-of-Past-year-Violence-Against?autologincheck=redirected>
- Hosseinkhani, Z., Nedjat, S., Majdzadeh, R., Mahram, M., & Aflatouni, A. (2014). Design of the child abuse questionnaire in Iran. *Scientific Journal of School of Public Health and Institute of Public Health Research*, 11(3), 29-38. [Persian] URL: <http://sjsph.tums.ac.ir/article-1-5056-en.html>
- Kessler, R. C., Andrews, G., Colpe, L. J., Hiripi, E., Mroczek, D. K., Normand, S. L.,... & Zaslavsky, A. M. (2002). Short screening scales to monitor population prevalences and trends in non-specific psychological distress. *Psychological Medicine*, 32(6), 959-976. URL: <https://www.cambridge.org/core/journals/psychological-medicine/article/abs/short-screening-scales-to-monitor-population-prevalences-and-trends-in-nonspecific-psychological-distress/F141675CCD0E08C0FB98E01C006B4E0D>
- Kolaitis, G. (2017). Trauma and post-traumatic stress disorder in children and adolescents. *European Journal of Psychotraumatology*, 8(4), 1351198. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/20008198.2017.1351198>
- Kuzminskaite, E., Vinkers, C. H., Milaneschi, Y., Giltay, E. J., & Penninx, B. W. (2022). Childhood trauma and its impact on depressive and anxiety symptomatology in adulthood: A 6-year longitudinal study. *Journal of Affective Disorders*, 312, 322-330. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0165032722007182>
- Liu, S., Ying, J., Wang, X., Shi, J., & Wu, X. (2024). Parent-child gender effect in the associations among problematic internet use, parent-adolescent conflict, and academic engagement. *Family Relations*, 73(3), 1536-1549. URL: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/fare.12958>
- Lu, J., Huang, J., Gao, W., Wang, Z., Yang, N., Luo, Y.,... & Rao, W. (2025). Interventions for suicidal and self-injurious related behaviors in adolescents with psychiatric disorders: a systematic review and meta-analysis. *Translational Psychiatry*, 15(1), 73. URL: <https://www.nature.com/articles/s41398-025-03278-7>
- Nouraei, N., Goodarzi, M., & Aflakseir, A. (2024). The mediating role of mentalization and self-emotion regulation in the relationship between childhood trauma and suicidal ideation. *Journal of Clinical Psychology*, 16(2), 13-25. [Persian] URL: https://jcp.semnan.ac.ir/article_9138_en.html
- Osman, A., Bagge, C. L., Gutierrez, P. M., Konick, L. C., Kopper, B. A., & Barrios, F. X. (2001). The suicidal behaviors questionnaire-revised (sbq-r): validation with clinical and nonclinical samples. *Assessment*, 8(4), 443-454. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/107319110100800409>
- Pianta, R. C. (1994). Patterns of relationships between children and kindergarten teacher. *School Psychology*, 32(2), 15-32. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/>

pii/0022440594900264

- Rashid, S., Khorramdel, K., Gholami, F., & Senobar, L. (2016). The relationship between interpersonal psychological theory of suicide constructs (loneliness, perceived social support, thwarted belongingness and burdensomeness) and suicidal behavior among Iranian students. *Health Education and Health Promotion*, 4(2), 35-48. URL: https://hehp.modares.ac.ir/browse.php?a_id=5037&sid=5&slc_lang=en
- Sadeghzadeh, M., Abbasii, M., Taghi, P. N., & Ghasemi, N. (2023). The structural relationship between mindful parenting and parental burnout: the mediating role of mothers' parenting stress. *Journal of Family Research*, 19(3), 501-518. [Persian] URL: https://jfr.sbu.ac.ir/article_103997.html?lang=en
- Saliba, S. M. (2025). The contributions of university chaplains to suicide prevention: results from international multimethod research. *Religions*, 16(2), 225. URL: <https://www.mdpi.com/2077-1444/16/2/225>
- Sharma, P., Sen, M. S., Sinha, U. K., & Kumar, D. (2024). Childhood trauma, emotional regulation, alexithymia, and psychological symptoms among adolescents: a mediational analysis. *Indian Journal of Psychological Medicine*, 1, 02537176241258251. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/02537176241258251>
- Shirkarami, J., Faghihi, A., & Naeeni, M. M. (2024). A qualitative study of the education status of deprived areas with an emphasis on primary schools. *Journal of Educational Planning Studies*, 12(24), 206-231. [Persian] URL: https://eps.journals.umz.ac.ir/article_5047.html?lang=en
- Shomali Ahmadabadi, M., & Barkhordari Ahmadabadi, A. (2024). The mediating role of parental burnout in the relationship between psychological distress and child abuse in the Covid-19 pandemic. *Rooyesh-E-Ravanshenasi Journal (RRJ)*, 13(4), 245-254. [Persian] URL: https://frooyesh.ir/browse.php?a_id=4259&sid=1&slc_lang=en
- Shomali Ahmadabadi, M., Barkhordariahmadaadi, A., & Aryanpoor, L. (2021). The role of parental burnout in child maltreatment in during pandemic of covid-19. *Pouyesh in Humanities Education*, 7(24), 17-32. [Persian] URL: https://humanities.cfu.ac.ir/article_1825_en.html
- Yaghubi, H. (2016). Psychometric properties of the 10 questions version of the kessler psychological distress scale (K-10). *Applied Psychological Research Quarterly*, 6(4), 45-57. [Persian] URL: https://japr.ut.ac.ir/article_57963.html
- Zheng, X., Liu, Z., Liu, T., & Mu, S. (2025). Childhood maltreatment and non-suicidal self-injury among chinese college students: roles of parent-child attachment and negative co-rumination. *Journal of Family Violence*, 1, 1-14. URL: <https://link.springer.com/article/10.1007/s10896-025-00854-9>
- Zhong, B. L., Chan, S. S. M., Liu, T. B., & Chiu, H. F. K. (2019). Nonfatal suicidal behaviors of chinese rural-to-urban migrant workers: attitude toward suicide matters. *Suicide and Lifethreatening Behavior*, 49(5), 1199-1208. URL: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/sltb.12519>